

[Pia Larsen]

Aviserne var fyldt med berettigede beklagelser fra diverse virksomhedsledere, som havde forsøgt at få regeringen i tale, før det gik helt galt. I Folketingets Erhvervsudvalg så vi også, at adskillige deputationer mødte op med det naive håb, at hvis de blot kunne få lejlighed til ansigt til ansigt at forklare politikerne sagens rette sammenhæng, så ville det gøre skattereformen lidt mere spiselig. Men nej, forsøget på dialog fra erhvervslivets side var spildte Guds ord på Balle Lars. Årsagen var helt klart, at når først de fire regeringspartier med megen møje og besvær var blevet enige om noget, så var der ikke plads til justeringer, som ville få hele kort-huset til at falde sammen. Derfor virker det da også temmelig hyklerisk og malplaceret, at ministeren så at sige praler af regeringens dialog med erhvervslivet.

I øvrigt sætter Venstre et stort spørgsmålstegn ved, om det er udviklingskontrakter, udviklingsselskaber, fælles offentlige-private selskaber, en dansk CO₂-afgift og de erhvervsbelastende elementer i skattereformen, der står øverst på erhvervslivets ønskeseddel, når regeringen inviterer til dialog. Jeg vil bede ministeren helt konkret svare på, hvad det er erhvervslivet beder om, når ministeren møder repræsentanter derfra. Det ville være interessant at høre, om regeringen mon skulle få nogle helt andre meldinger end dem, Venstre præsenteres for.

Jeg vil også bede ministeren svare på, om ministeren mener, at regeringen f.eks. gennem den skærpede goodwill- og aktieavancebeskatning og de nye regler om ret til ubetinget orlov er med til at sikre erhvervslivet gode arbejdsvilkår. Mener ministeren, at dansk erhvervslivs konkurrenceevne forbedres ved en ren dansk CO₂-afgift og en bruttoskat?

Og for det fjerde: Er det rigtigt opfattet, at regeringen erkender, at de administrative byrder specielt på de mindre virksomheder nu er så voldsomme, at man er nødt til at oprette private servicebureauer for at aflaste disse virksomheder? Er regeringen slet ikke interesseret i at foretage en afbureaukratisering og en forenkling i de offentlige myndigheders krav til administrativ arbejdsindsats fra erhvervslivets side? Regeringen vil altså hellere gå over åen efter vand og camouflere sin manglende vilje til at få løst problemet ved at tale om arbejdsdeling og væsentlige/uvæsentlige opgaver i virksomhederne.

Desuden kan jeg ikke lade være med at gøre en bemærkning om det roderi rent ud sagt, som regeringen har skabt ved, at virksomhederne ikke ved, hvilket ministerium de skal henvende sig til, når de f.eks. er i gang med eksportinitiativer. Det kan regeringen simpelt hen ikke være bekendt.

Nu skal Venstres indlæg i denne debat selvfølgelig ikke udelukkende bestå af spørgsmål til erhvervsamordningsministeren; selv om jeg beder om at få dem besvaret, har jeg ingen illusioner om, at hverken mine spørgsmål eller ministerens svar vil føre til særlige kursændringer i den socialistisk dominerede regerings politik.

Venstre går ind for gode rammevilkår for erhvervslivet som helhed. Vi er generelt imod støtteordninger til udvalgte dele af erhvervslivet; det er efter Venstres opfattelse ikke Folketingets opgave at udpege vindere og være med til at skabe konkurrenceforvridning virksomhederne imellem. I Venstre mener vi, at beskæftigelsesproblemerne skal løses ved at skabe nye, ægte arbejdspladser i den private sektor. Ifølge regeringens egne tal vokser antallet af offentligt ansatte med 27.000 i år, og i den private sektor falder beskæftigelsen med 26.000. Her er klart tale om en ideologisk drejning, som Venstre er imod.

Folketingets opgave i forbindelse med at give de private virksomheder mulighed for at skabe nye arbejdspladser er at sikre stabile økonomiske rammer, lave omkostninger, nulvækst – eller endnu bedre en reduktion i de offentlige udgifter – og måske som det væsentligste af alt en forudsigelighed i lovgivningen, som gør, at virksomhederne kan disponere langsigtet.

Venstre ønsker at fjerne den rent danske CO₂-afgift for så til gengæld at arbejde på en fælles EU-CO₂-afgift. Vi ønsker at fjerne de mange erhvervsbelastende elementer i skattereformen, f.eks. goodwill-, ejendoms- og aktieavancebeskatningen. Vi ønsker en konjunkturudligningsordning, som duer til noget, således at det for fremtiden bliver virksomhederne selv, der skal konjunkturudjævne, og ikke staten. Venstre ønsker at forbedre regeringens svar på 1990'ernes erhvervspolitik, nemlig hjemmeserviceordningen, således at vi indfører fradrag i stedet for tilskud. Det gælder også for reparations- og vedligeholdelsesarbejder.